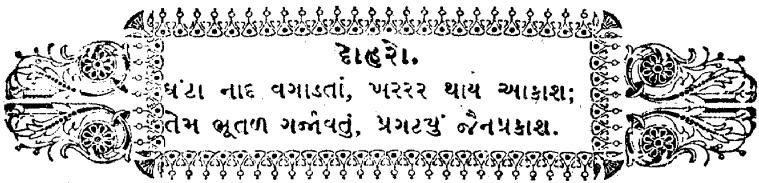

श्री जैनधर्मप्रकाश.

JAINA DHARMA PRAKASHA.

પુસ્તક ૮ મું. શક ૧૮૧૪ ચૈત્ર શુદ્ધ ૧૫ સંવત ૧૯૪૮ અંક ૧ લો.

श्री महावीर जिन स्तुति.

“મારે આજની ઘડીરે રણીયામણીજો” — એ રાહ-

મહાવીરને નમોએ નવા વર્ષમાં જો.

ધરી ધ્યાન તેનું ગાન ગાઈએ હૃદયમાં જો—એ ટેક.

જેણે અમલ અધિક આત્મ બોધને ધર્યો તે

અતુળ અચળ ચિત્તથી આનંદને હર્યો જો—

જેણે ધર્મરંગ ધરી સંગતે હર્યો જો;

પંચ મહાવ્રતનો પ્રસંગ આચર્યો જ્ને.—

રંક રાજમાં સમાન દૃષ્ટિ જો કરે જો.

દયા દિલમાં દયાળુ નાથ જે ધરે જે.—

અર્થઃ આત્મબોધમાં રહ્યા આનંદમાં જો.

અપાર ઓપતા અતિશયે અમંદમાં જો.—

અશેષ જે કરે સુરેશ ગાન જેહનું જો.

ધરેશ સૌ જપે ધરા

अभोध हान बोधयन्ति न हाना नीर सैन गे

મહાવીર. ૧

गहानीर. २

મહાવીરને. ૩

મહાવીરને. ૪

મહાવીરને, ૫

૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

અસાર છોડીને સુસાર જે સદા થહે જો. મહાવીરને. ૬
 કલ્પમંડનો ધરી રહ્યા સુખડિતા જો,
 અંતરો રપુ હરી થયા સુખડિતા જો.— મહાવીરને. ૭
 કહોર કર્મ કરી કેશરી પ્રભુ થયા જો,
 મુકિત મુંદરી વિદાસ નર્મ દે રહ્યા જો.— મહાવીરને. ૮

(વૈતાળીયછંદ)

જ્યમંગળ કારિ ઈશ્વરા, વિભુ વિદ્યાગુણુ ધારિ ધીશ્વરા.
 અથ ઓધ? બધા વિદારજો, નવ આ વર્ષ સુખે પ્રસારજો. ૧
 જ્ય હે ગદમાન વર્જિતા, પદવી આર્દતકેરી અર્જિતા;
 પ્રભુ વિદ્ય સદા નિવારજો, નવ આવર્ષ સુખે પ્રસારજો. ૨
 જન સૌ નિજ કર્મ પંકમાં, પડિયા રૈ અતિમોહ અંકમાં;
 વિભુ તે જનને ઉધારજો, નવ આવર્ષ સુખે પ્રસારજો. ૩
 પ્રભુ હો જન મુકિત દાયકા, સુખકારી નિજ ધર્મ નાયકા;
 કુમતિ મતિ તે સુધારજો, નવ આવર્ષ સુખે પ્રસારજો. ૪

(ત્રોટક)

ગત વર્ષ ગયું સુખમાં જનને, અતિ હર્ષદ જોહ થયું મનને;
 બહુ ભક્તિ કરી બહુ ભક્તજને, અતિ પૂજનથી ભગિચા જનને. ૧
 બહુ દેશવિદેશ ફરી સુજને, કરી આશુભ તીરથ શુદ્ધ મને;
 ધન ધર્મ વિષે ખરચી સુરચી, ભવનાશક ભક્તિ વિભુ અરચી. ૨
 અતિ ઉત્સવ દેશ વિશેષ થયા, જનના અથ લેશ ન શેષ રહ્યા;
 પ્રસરો તિમ આ નવવર્ષ સદા, સુખ શાંતિ રહો નહીં દુઃખ કદા. ૩

(સ્ત્રગૂધરા)

પાળી પોળી વધાર્યું મુનિમિત વરષે આહકોજો મને સૌ;
 સેવા તેવી અળવી સુખકર વિપયો આપી મેં ભાવથી યૌ;
 પેસું હું અષ્ટ વર્ષે અધિક મુદ ધરી આજ પાળી વિકાશ;
 થાજો સાહાયકારી વિનતિ કરી કહે “જૈનધર્મપ્રકાશ” ૧

૧ સમૂહ. ૨ મોહની સમીપમાં, ૩ પૂજ. ૪ મુનિ-ગોટલે સાત,

નવું વર્ષ.

૩

નવું વર્ષ.

જોભીના મંગળમય, પવિત્ર અને આનંદકારી દિવસોમાં મારું સાતમું વર્ષ પૂર્ણ થઈ આઠમા વર્ષનો આરંભ થાય છે. સિદ્ધચક્રના પસાયથી મત વર્ષ નિર્વિઘ્ને પસાર થયું છે અને આવતું વર્ષ તેવીજ રીતે સુખચેતનામાં નિર્ગમન થાય એવી આશા રાખું છું. જીમરની વૃદ્ધિના પ્રમાણમાં નવી નવી શક્તિઓ પ્રકટ થાય, વિચારો સુધારતા જાય. નવનવા કાર્યો કરવાની ઊત્કંઠાનો જિદ્દ થતો જાય અને તે અનુસારે શુભ કાર્યો કરવામાં સર્વ પ્રકારે અધિક બળ ઊત્પન્ન થાય. પરંતુ એ સર્વે કાર્યો પરમાત્માની પૂર્ણ કૃપા અને બળીતવ્યતાની અનુકૂળતા હોય તોજ જાને. મને જન્મ આપનાર, પાળનાર અને પોષણ કરનારની મારી ઉપર પૂર્ણ કૃપા છે એજ પરમાત્માની કૃપા અને બળીતવ્યતાની અનુકૂળતા જાણું છું. તો પણ સંબંધ વગરના અન્ય જૈન બાધઓ મારા ગુણમાં આસક્ત થઈ મદદ કરે તો હું જીજ્ઞાસુ કેટલા કામો કરી શકું તે કહેવાય નહિ. કારણ કે મને જન્મ આપનારાઓનો અને મારો જે શુભ હોદ્દો છે તેનું આ હજી પ્રથમ પગલું છે. બળીતવ્યતાને યોગે સર્વ સાધનની અનુકૂળતા થાય તો ધારેલા કાર્યો પાર પાડી મારું નામ અને જીવિત સફળ કરી સર્વેને સંતોષ પમાડીશ. મારી જેમ જીજ્ઞાસુ મારા ઘણા બાધઓ જન્મ મારણ કરે છે પણ તેઓ સઘળાની સરખી રીયતિ રહેતી નથી. મારી માતાની મહેરબાનીથી હું તો નયણી રીયતિમાં આવી પડું એવા કાંઈ પણ પ્રસંગનો ભોગ થઈ પડેલ નથી એ મારે અને મારા શ્રદ્ધાકેને સર્વેને હર્ષ પામવા જેવું છે.

નિરંતર ખેદની વાત એટલીજ છે કે આજ કાલ જૈનધર્મીઓમાં એવી ઊલટી પ્રવૃત્તિ થઈ છે કે તેઓમાંનો મોટો ભાગ જ્ઞાનની ઉપાસના તથા દર્શ જીજ્ઞાસુ અનેક ઉપાસનાઓમાં અથડાય છે. સરસ્વતીજ સર્વ જ્ઞાનની દાતા છે એ તેઓ જાણતા નથી. વિદ્યાર્થીજ માણસના વિચારો સુધરે છે તથા સદાચાર, સદ્ગુણ, સન્નીતિ અને સદ્વ્યવહાર પ્રકટ થાય છે એ તેઓ ભૂલી ગયા છે. લક્ષ્મી, સંપત્તિ, સુખ, જીતમ ગતિ અને મોક્ષ એ સર્વનું મુખ્ય સાધન જ્ઞાનજ છે એવા સર્વજ્ઞના વચન ઉપર તેઓની શ્રદ્ધાજ નથી. વિદ્યાની સાથે જાણે પરાપૂર્વનું વેર હોય એમ કેટલાએક વર્તે છે.

૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ

વિવાહાદિ કાર્યોમાં લાખો રૂપીઆ ખર્ચાય છે પણ વિદ્યા વૃદ્ધિના કાર્યમાં એક પાઇ પણ ખર્ચવાની હોંશ થતી નથી. શાસ્ત્ર વિરૂદ્ધ દહાડા વગેરે કરવામાં તેઓ આનંદ માને છે પણ તેવા પૈસા જ્ઞાનના ઊત્તેજનમાં ખર્ચવામાં આનંદ માનતા નથી. ધર્મ કાર્યોમાં થોડા ધણા વાપરે છે તો તે નોકારથી વગેરે કીર્તિ મળે તેવા કાર્યોમાં વાપરવાની ઊત્કંઠા ધરાવે છે પણ જ્ઞાનનો ફેલાવો કે જ્ઞાનના ભંડારો કરવામાં ઊત્કંઠા ધરાવતા નથી. જમણુવારમાં એક વર્ષે જેટલા રૂપીયા ખર્ચાય છે તેનો એથો ભાગ હંદગીના ભવીષ્યનો આધાર, થતી પ્રજાને સુધારવાનું સાધન અને પરિણામે કલ્યાણજન કરનાર જ્ઞાનને માટે ખર્ચાતો નથી. હજારો જૈન પુસ્તકો બંધી ખાતા જ્યાંનાં ભાંડ પડ્યા છે, પૂર્વાચાર્યોએ આપણા હિતને માટે કરેલી મહેનત વ્યર્થ જાય છે અને જ્ઞાન વગર ધણા જૈનભાઈઓ પશુ જેવી સ્થિતિ ભોગવે છે એ સર્વ જાણીને હૃદય બળી જાય છે, મન મુંઝાઈ જાય છે, અને અનેક પ્રકારના સંકલ્પ થયા કરે છે! પરંતુ એમાં એકલાથી શું થાય! હું અને મારા સંપાદકો ધણો પોકાર પાડીએ છીએ પણ એ નગારામાં તુતીના અવાજ જેવું છે. ઉત્તમ મુનિ મહારાજોએ એ વિશે ઉપદેશ આપી આપીને યાદી જાય છે પણ તેની અસર થતીજ નથી. જૈનકોમના મુઠી ભર વિદ્વાનો એ વિષયે ચરચા ચલાવે છે તો તેઓનું કોઈ સાંભળતુંજ નથી. વિદ્યાના દ્વેષી કેટલાકો તો મારા આવા પોકારથી મારી ઉપર કટાક્ષ દ્રષ્ટિથી જુઓ છે પણ અકળાયે શું થાય! આપણો શુભ હેતુ છે, શુભ ઊદ્દેશ છે, જૈનધર્મીઓની ચડતી સ્થિતિ થાય તેવું કરવાનો આપણો પ્રયત્ન છે અને તે સાથે આપણી નિષ્પક્ષપાત યુદ્ધિ છે એમ ધારી એવા અજ્ઞાનીઓની કાંઈ પણ પરવા ન કરતા આપણું કામ બજાવ્યા કરીએ છીએ અને સર્વથા ભગવંત તથા મુનિ મહારાજની કૃપાથી તેમાં ધીમે ધીમે થોડે કે ઘણે અંશે ફળીભૂત થશું એવી આશા રાખીએ છીએ.

પરંતુ આટલેથીજ હટ નથી. એ સર્વેનો અજ્ઞાન માણુમાની વાત છે પણ કેટલાક કહેવાતા વિદ્વાનો પણ પોતાની તુચ્છ યુદ્ધિને લીધે મારું અહિત ચલાવે છે, મારો નાશ થાય એવા ઊપાય રચે છે અને લોકોની નજરમાં હું હલકું જણાઉં એવા પ્રયત્નો કરે છે પણ તેથી મને કાંઈ પણ હા-

નવું વર્ષ.

૫

નિ ન થતા તેઓનીજ આંખમાં ધૂળ પડે છે. મને ઉછેરનારાઓએ થોડાજ સ્વાર્થનો વ્યાપાર માંડ્યો છે કે મને હાનિ થાય. જેઓ પેટને માટે, દ્રવ્યને માટે કે કાર્તિને માટે ઢોંગ કરી કરીને મોટી મોટી ઝડાઇઓ કરે એને કદાચ હાનિ થાય, એના કૃત્ય નિષ્ફળ જાય એની સ્થિતિ ઊંધી વળે તો તે વાસ્તવિક પણ મારેતો તેમાંનું કાંઈ નથી; કેવળ જ્ઞાનની વૃદ્ધિ, ધર્મનો પ્રકાશ અને જૈનઅધુઓની ઊત્તમ સ્થિતિ થવાને માટેજ મારું જીવિત છે તો મને હાનિ થવાનો સંભવજ નથી.

તો પણ જૈનકોમમાં એવાએ ગૃહસ્થો પડ્યા છે કે જેઓ જ્ઞાનની વૃદ્ધિ કરવામાં ઉત્સાહ ધરાવે છે, તેવા કાર્યોમાં પોતાની ઉદારતા જણાવે છે અને મારી જેવાને ખરા દીવથી સહાય આપી સર્વ પ્રકારની મદદ કરે છે. અગર જો કે આહક થઈ મને મદદ કરનારાઓ માંહેના કેટલાએકો આજ્ઞસથી, ભૂતથી કે પોતાના એવા લાસડીઆ સ્વભાવથી મારું લવાજમ મોકલવામાં દીલ કરે છે પરંતુ તેને માટે અડચણ નથી. જેઓ જાણે છે કે આ જ્ઞાન વૃદ્ધિનું કામ છે, આનો વધારો સારે માર્ગે વપરાય છે, અને એમ ધારી; નિરંતર મદદ આપ્યા કરે છે તેઓ વહેલું મોડું પણ લવાજમ મોકલશેજ. નહિ દરકાર કરનારા કરતા તેઓ રૂડા છે. મદ્દત વાંચીને પણ લાભ મેળવશે તો ઘણું છે. સર્વજ્ઞ પાસે નિરંતર પાચના કરે છે કે આહક થઈ મને મદદ કરનારા અને ધીમ જ્ઞાન વૃદ્ધિના દરેક કાર્યમાં સહાય કરનારાઓનું સર્વદા કલ્યાણ થાઓ અને હમેશાં એની ચઢતી સ્થિતિ થયા કરો જેથી એવા શુભ કામમાં મદદ કરવાને અધિક ઉત્સાહવાળા થાય.

વિષય સંબંધે તો મારાથી અને તેટલી સેવા કરવા તત્પર રહું છું. સંબોધ સિત્તરી જે એક અમૂલ્ય પ્રકરણ છે તે વિષય ચાલુજ છે. જૈન પંડિતો સંસ્કૃત કાવ્ય કોષ વ્યાકરણ વગેરે દરેક બાબતના અંગ્રેયો રચી ગયા છે પણ તે સંબંધી લાલમાં આપણમાં કોઈને પણ આકાંક્ષા નથી તેથી તેવા અંગ્રેયોની યોડી ઘણી આકાંક્ષા ઉત્પન્ન થવાને માટે નેત્રિહૂતકાવ્ય મૂળ અને સમશ્લોકી ભાષાંતર સાથે દાખલ કરવા માંડ્યું છે. રસીકતાને માટે કથા વિષયનો હમેશાં એક હોય છેજ. ધીમ યોધકારક વિષયો પણ પ્રસંગે પ્રસંગે આપ્યા કરે છું. ત્રિનાય કોષ તીર્થ સંબંધી અથવા ધીમ

૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

કોઈ ધર્મકાર્ય સંબંધી સસ ચરયા પત્રો આવે છે તે પણ દાખલ કરે છું. પછી તેમાંથી કોઈને ખર્ચ લાગે या ખોટું લાગે તેની આપણે દરકાર કરતા નથી. હમણાજ ગીરનાર તીર્થજી સંબંધી ગીરનાર ગર્જના નામે ચરયાપત્ર દાખલ કર્યું હતું. તે ઉપરથી કોઈ ઈર્ષાલુ માણસે દેખરેખ રાખનારાના દિલમાં મારે વિષે ખોટું લગાડવાનો પ્રયત્ન કર્યો હતો પણ આપણે કોઈ તેમાં પક્ષપાત હતો નહિ. દેખરેખ રાખનાર સંબંધી ચરયાપત્રીનું અથવા મારું બોલવું હતુંજ નહિ. જે પોતાનો અમૂલ્ય વખત રોકી દેખરેખ રાખે છે તેની તો જાલિહારીછે પણ તેમાં ખોડ અને ખામી સર્વે નોંધે આકરનીજ બતાવી હતી. અને તે પણ મારા સંપાદકો પોતે નજરે જોઈ આવ્યા હતા એટલેજ મેં મહણ કર્યું હતું, નહિ તો ફાકટ કોઈને ખોટું લગાડવાનો મારો હેતુજ નથી. અસ્તુ કોઈને સાફ લાગે या નરસુ લાગે એની આપણે પરવા નથી પરંતુ આપણે તો જે સસ હશે તે જણાવ્યાજ નજરું. હવેના વર્ષમાં પણ એવીજ રીતે આપની સેવા બળવ્યા કરીશ, તમે પણ જેવી મદદ આપોછો તેવી આપ્યાં કરજો. સર્વંત બગવંતની.સ્તુતિ કરી આપણો આ નવા વર્ષનો નવો સંબંધ ફરી તેવીજ હોશયી ચાલુ કરે છું. તેમાં તે પરમાત્મા મારું અને તમારું સૌનું કલ્યાણ કરો. !!

તથાસ્તુ.

કમલસેન.

(સાંધણ પુ. ૭ માને પાને ૧૫૫ થી)

હવે ત્રીજી ઋદ્ધિસુંદરીના સંબંધમાં એવું બન્યું કે—તે સમયે તામલિસપુરના રહેનાર શ્રીદત્ત નામે વણિકનો, જનધર્મવાસિત અંતઃકરણવાળો સુધર્મ નામે પુત્ર સકેતપુરે વ્યાપાર કરવાને આવ્યો હતો. તેણે એક દિવસ સખીઓ સાથે રાજમર્જામાં જતી ઋદ્ધિસુંદરીને જોઈ. તેણીને અતિચય રૂપવતી જોઈ મનમાં વિચારું કે આ અસાર અને સુખવર્જિત સંસાર સમુદ્રમાં લક્ષ્મીની જેમ આ હરિણાક્ષીજ સારભૂત છે. જે એની સાથે દૈવયોગે મારો વિવાહ થાય તો ભોગ સર્વે સુખતા વિસ્તારવાળા ગણાય નહિતો રોગ સમાપ્ત ગણાય. એમ ચિંતવતા વારી રાખ્યા છતાં પણ

ક્રમશઃસેન.

૭

ધાન્યના ક્ષેત્રને વિષે જેમ ગાય પડે તેમ તેની ઉપર તેની દ્રષ્ટિ પડી. વિવિધ પ્રકારની કીડા અને કુતુહલ જેવામાં વ્યથ ઝેવી ઋદ્ધિસુંદરીએ પણ સુધર્મ ઉપર પોતાની દ્રષ્ટિ સ્થાપન કરી—એમ એ બંનેને પરસ્પર રક્ત થયેલ જેમ સખીએ કહ્યું—‘મર્વ જનોની સમક્ષ આપણી સ્વામિનીતા નહયતે ચોરનારો આ પુરૂષ ખરેખરો ચોર છે.’

ખીજી બોલી—‘સખી! એ વણિદ્ર દાતા પણ જણાય છે; કારણ કે તેણે સહજ માત્રમાં પોતાના ચિત્તરૂપી દ્રવ્ય સ્વામિનીને અર્પણ કર્યું.

ત્રીજીએ કહ્યું—એ રાંક છે. કારણ કે કામના તીક્ષ્ણ બાણથી હણાયેલો તે જીવિતનો અર્થાં યજ્ઞને સંજીવિની રૂપ સ્વામીનીને આશ્રયે આવેલો છે.

પોતાનાં મનની ચેષ્ટા સખીએ જાણી ગઈ એમ સમજી વિલક્ષ થયેલી ઋદ્ધિસુંદરી બોલી—એ વાતે સર્વું. હવે આપણે આગળ ચાલો. તેવામાં સુધર્મને સ્વભાવથી ઊંઠ આવી અને પ્રાંતે તે નમોર્જિનેન્દ્રેમ્યઃ એ વાક્ય તે બોલ્યો. તે સાંભળી ઋદ્ધિસુંદરીનું મન અત્યંત ઉલ્લાસ પામ્યું. મનમાં બોલી કે આ જૈનધર્મી જણાય છે. જગતને વિષે એ ચિરંજીવો.

આ સર્વ જ્ઞાતાં સાંભળીને સુમિત્ર વ્યવહારી પરિજન સમીપે બળ્ય જીવની જેમ સુધર્મનું વિજ્ઞાન અને ધર્મ સ્વરૂપ પુછવા લાગ્યો. ચૈત્ય પૂજના રસને વિષે તેની એકતા જાણીને અત્યંત હર્ષ પામ્યો અને તેજ સમયે પોતે તેના આવાસે જઈને ઋદ્ધિસુંદરીનો તેની સાથે વિવાહ કર્યો. સુમુહુર્ત આવ્યે મોટા આડંબરથી લગ્ન કર્યું. ઘણા કુલવાન રૂપવાન અને કલાવાન જનોએ તેને માટે પ્રથમ યાચના કરેલી પણ તેઓને મિથ્યાત્વી જાણી જેણે પૂર્વે પોતાની કન્યા કોઈને પણ આપી ન હતી તે, જિનેશ્વર ધર્મના તત્ત્વને જાણનાર સુધર્મને પ્રાર્થના કર્યા વિનાજ પ્રાપ્ત થઈ. ખરે અર્હનમતને વિષે દ્રઢ શ્રદ્ધાથી રહેનારા મનુષ્યો પ્રાર્થના કર્યા શિવાય પગલે પગલે લાભ મેળવે છે!

વિવાહ વીત્યા પછી સિદ્ધ મનોરથવાળો ધર્મ પોતાનું કાર્ય પૂર્ણ કરી પ્રિયાને સાથે લઈ તામ્રિક્ષિ નગરે આવ્યો. અમિત્ર ચિત્ત અને સ્વભાવવાળા તે દંપતિને એવો પ્રેમ થયો કે નિમેશ માત્ર પણ એક બીજના વિચોગને સહન કરી શકે નહિ. ત્યાં ઘણા દિવસ સુખમોગ મોગબા પછી

૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

એક દિવસ મુધર્મ દ્રવ્ય પ્રાપ્તિને માટે કરિયાણાના વહાણો ભરી પ્રિયા સંહિત સમુદ્રમાં ચાલ્યો. કેટલેક દૂર ગયા પછી દુર્દેવના યોગથી દુર્દિન થયો. સમુદ્રના કલ્લોલ ઉછાળા મારવા લાગ્યા. બળંકર પવન વાવા લાગ્યો. એવક પુરુષોએ સમુદ્રને તોફાની જોઈ નાંગરનું અવલંબન કર્યું. સિતપટ સંક્રામ્યા અને પોત પોતાના દેવની સ્તુતિ કરવા ગાંડી. તે દંપતીએ મરણાંત કષ્ટ સમીપ આવ્યું જાણી સાગરી અનશન ગ્રહણ કર્યું અને ધર્મ ધ્યાન કરતા બેઠા. એવામાં તો જાણે વહાણ ચક્રથી આવિષ્ટ થયેલું હોય તેમ જરાવાર જળમાં ઊંચું બમીને, યુવતિના ચિત્તને વિષે સ્થાપન કરેલા ગુણની જ્યેમ સ્ફુટ થયું. તે સમયે પાણીમાં વારંવાર ઊંચે નીચે જનાર તેઓને દૈવયોગે પાટીજી હાથ આવ્યું. તેના યોગથી ત્રણ ચાર દિવસે તેઓ સમુદ્રતટે કોઈ જગ્યાએ નીકળ્યા. અને મળ્યા જાણી અત્યંત દર્પ પામ્યા, પરંતુ પોતાની પ્રાણ પ્રિયાને વિપત્તિમાં આવી પડેલી જોઈ ધર્મખેદ પામ્યો. તે વારે ઋદ્ધિસુંદરી બોલી-સ્વામિન! મનમાં ખેદ શું ધરો છો. આ સંસાર સમુદ્રમાં વિપત્તિ તો સુલભ છે પરંતુ ધર્મ દુર્લભ છે. માટે જિન ધર્મના તત્વને જાણનારા મનુષ્યોએ સંપત્તિમાં પ્રમેદ ન કરવો અને વિપત્તિમાં ખેદ ન કરવો. કારણ કે પ્રાણિને પૂર્વના પુણ્ય પાપના યોગ પ્રમાણે સુખ દુઃખ પ્રાપ્ત થાય છે. કહ્યું છે કે—

સુખ દુઃસ્થેષ્ઠ ભોક્તવ્યે ધીરૈર્વા કાતરૈ નૈરૈ ।

મચિતવ્યં તતો ધીરૈ રુત્તમૈઃ સાહસાન્વિતૈઃ ॥

ધીર અને કાતર બંને પ્રકારના મનુષ્યોને સુખ દુઃખનો ભોગવવુંજ પડે છે. માટે ધીર અને ઉત્તમ પુરુષોએ સાહસિક થઈને તે સહન કરવું. માટે આપણે દુઃખના વખતમાં શોચ ન કરતાં ધીરજ ધરવી એજ શ્રેષ્ઠ છે અને સુખના વખતમાં શાંત સ્વભાવ રાખી પુણ્યારાધનમાં તત્પર થવું એજ શ્રેષ્ઠ છે.

એમ દુઃખના સમયમાં એક બીજાને ધૈર્ય આપી દુઃખમાં પણ સુખ માનનાર અને શ્રાદ્ધ ધર્મમાં દ્રઢ ચિત્ત રાખનાર તે પ્રેમી દંપતિ તે સ્થળે વહાણ બાગ્યાનું ચિન્હ સ્થાપન કરી, ક્ષણ ક્ષણાદીથી નિર્વાદ કરતા લાં રહ્યા. એક દિવસ તે માર્ગે થઈને જનાર વહાણના મનુષ્યોએ તે ચિન્હ જોયું. તરતજ કાંઈ માણસ મોકલીને કહેવરાવ્યું કે ‘સુલોચન નામે સાર્થવાહ કંબુદ્રીપ પ્રત્યે જાય છે. જો તમારી ઈચ્છા અમારી સાથે આવવાની હોય

ક્રમબદ્ધોત્તર.

૯

તો વહાણુ ઉપર ચાલો.’

એવું સાંભળી તે સુખી દંપતિ નાવડીમાં બેઠા અને શ્રેષ્ઠીએ તેઓને હર્ષથી વહાણુપર લીધા અને સારી રીતે સન્માન આપી એસાર્યા અનેકમે ઘણા દિવસ વહાણુમાં નિર્ગમન થયા પછી ઋદ્ધિસુંદરીને જોઈ કામાતુર થયેલા સુલોચન શ્રેષ્ઠીની દ્રષ્ટિ ફરી મનમાં વિચારવા લાગ્યો કે—‘આહો! વિધિએ ઘણા કાળથી એકત્ર કરેલ વિજ્ઞાન આ સુલોચનનાને ખતાવી પ્રકટ કર્યું છે! જો બેઠકાં પૂર્વક તે મારા કંઠનું આલિંગન કરે નહિ તો આ જીવિત, યૌવન, રૂપ અને ધન એ સર્વે નિરર્થક છે. પરંતુ એ પોતાના પતિને મુદ્રાને અન્ય પુરૂષને ઈચ્છે એવી નથી માટે કાંઈક ઉપાય કર્યા શિવાય કાર્ય સિદ્ધિ નહિ થાય.’ એ રીતે ‘અનલ્પના સંકલ્પરૂપી સર્વે ડશેલો અને દુષ્ટ દુઃસ્વવાળો તે દૂર ભગ્યની જોમ સુધર્મનો ધાત કરવા તત્પર થયો. એક દિવસ સર્વ પરિજન વર્ગ સૂઈ રહ્યા પછી પોતે તેજ વિચારમાં જાગતો હતો તેવામાં મધ્યરાત્રે સુધર્મ લઘુ શંકાર્યે બેઠ્યો. તે વારે સુલોચને બેઠી તેને પાછળથી ધક્કો મારી સમુદ્રમાં નાખી દીધો.

આહા! માણસ પોતાની દુષ્ટ વાસનાની સિદ્ધિ માટે શું શું અકાર્ય કરે છે. પોતાની ઈચ્છાઓ તેમ કરવાથી પાર પડશે કે નહિ તેનો વિચાર કર્યા વિનાજ તેઓ અધોર પાપ કર્મમાં પ્રવૃત્ત થાય છે. સુલોચન શેઠે તેવીજ રીતે કામાંધ થઈને આ મહા અધર્મ આચર્યો! તેણે સુધર્મને સમુદ્રમાં નાખીને પરસ્ત્રીની લોલતાથી પોતાના આત્માને ભવસમુદ્રમાં ડુબાડ્યો. તેનું હૃદય ધડકવા લાગ્યું, પોતાના અધોર કૃત્યથી પણ થોડી વાર મનમાં હર્ષ થયો, હવે પોતાની ઈચ્છા ફળીભૂત થશે એવા વિતર્ક કરવા માંડ્યા અને પોતાનું દુઃકૃત્ય ગુપ્ત રાખવાને બોલ્યા ચાલ્યા શિવાય સુષ્ટ રહ્યો.

પ્રભાતે પોતાના ભર્તારને ન જોવાથી ઋષિ સુંદરિના મનમાં ત્રાસ પડ્યો. કાંઈ અમંગળ થયું છે એવી કલ્પના મનમાં બેઠી આવવાથી સુષ્ટાપામી. સચેતન થયે હવે શું કરવું એ વિચારમાં લીન થઈ કશ્ચુસ્વરે રૂદ્રન કરવા માંડ્યું. તેવારે સુલોચને પાસે આવી ઋદ્ધિસુંદરીને ધીરજ આપવા માંડી. વળી કહ્યું કે—હે સુંદરિ! તારો નાથ ગયો તેથી તું ચિંતા ન કર. બનવાનું હતું તે બની ચુક્યું માટે તેનો અપશોસ ન કરવો. ગયેલી

૧૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

વાતને બૂધી જવું એ સંસારમાં રહેનારાનો નિયમ છે હવે હું તારો નાથ થઈશ. મારું ઉપાર્જન કરેલું આ સર્વ દ્રવ્ય તારું જ છે. જે દેવે બનાવ્યું તેને માટે ખેદ ન કરવો અને સંતોષ પ્રાપ્ત થવાના નવા ઉપાય કરવા. હું તારું દાસપણું આંગીકાર કરીને નિવૃત્તિ પમાડીશ. વધારે શું કહું પણ તું જે આચાર્ય કરીશ તે સર્વે હું મસ્તકે ચકાવીશ.

એવા તેના પાપમય વચનો સાંભળી વિચક્ષણ સુંદરી વિચારવા લાગી કે અહો! આ અનર્થકારી રૂપને ધિક્કાર પડે. મારા આવા રૂપથી મારે વિષે રક્ત થઈ આ દુષ્ટે મારા પતિને સમુદ્રને વિષે નાંખ્યો. રાગ અહથી અસ્ત મનુષ્ય કાર્યકાર્યનો વિચાર કરતાજ નથી. હવે શીલ રક્ષાયે હું પણ સમુદ્રમાં પડું. કારણ કે તે પતિવિના આ જીવિત શા કામનું. પતિરહિત કુલ સ્ત્રીઓને મરણ એજ શરણ છે. અથવા જિનશાસનને વિષે એવા બાલ મરણનો નિષેધ ક્યો છે. કારણ કે જીવતો મનુષ્ય ધર્માચરણ કરી પોતાના પાપનો ક્ષય કરી શકે છે. કદાચ જીવતાને કોઈ વખત કલ્યાણકારી સમય આવે છે. વિયોગી ઇષ્ટજનનો સંયોગ પણ થાય છે અને અણુધારેલી વસ્તુ પણ મળી જાય છે. માટે એવું અચાનાચરણ તો ન કરવું. તે પણ આ કામી મનુષ્યથી મારા શીલનું રક્ષણ થાય એવો ઉપાય કરવો ધટે છે. જે બની શકે તો આ દુઃખમય પ્રસંગ સામગ્રકૃતિથી નિર્ગમન કરું. એમ વિચારી તે સુસોચન પ્રત્યે કહેવા લાગી-‘હૈ સુભગ ! સમુદ્રનો પાર પામ્યા પછી નિશ્ચયે હું તારું સમયોચિત હિત કરીશ.’ એ સાંભળી તે સ્વસ્થ થયો અને પોતાનો કાળ આશામાં નિર્ગમન કરવા લાગ્યો. આશાલુબ્ધ મનુષ્ય સો વરસ સુધી વિલંબમાં રહે છે.

એવા વખતમાં સુસોચન શ્રેષ્ઠીએ કરેલા દુર્નયથી ક્રોધ પામેલ હોય તેમ વાયુએ તે વડાણના શતખંડ કર્યા. સુંદરીને સમ્યક્ત્વની જેમ ફલક પ્રાપ્ત થયું જેના યોગે ભવની જેવો ભીમ સમુદ્ર લીલા માત્રમાં ઊલ્લંઘન કર્યો. પુણ્યયોગે સુધર્મ તે પણ સમુદ્રમાં પડ્યા પછી ફલક પ્રાપ્ત થયું હતું તેના યોગથી જે તટે તે નીકળ્યો. હતો તેજ તટે સુંદરી પણ નીકળી. પુણ્યયોગે બંને મળ્યા. બંનેજણા અસંત સંતોષ પામ્યા. જનજી અમૃતથી સીંચાયેલા હોય તેવો હર્ષ પામતા તેઓએ એક ધીમનો વૃતાંત પુછ્યો અને કહ્યો. સુસોચન શ્રેષ્ઠીને આપત્તિ પડી એમ જાણી ધર્મ શ્રેષ્ઠી મનમાં ખેદ પામ્યો. અહો જીઓ તેની કૃપાળુતા! કેવી તેની ઉમદા મનોવૃત્તિ કે

ક્રમભાસેન.

૧૧

અપકાર કરનારના દુઃખને માટે પણ મનમાં લાગી આવ્યું ! પ્રાપ્તિ સંત.
જનો અપકારી ઉપર પણ ઉપકાર કરનારા હોય છે.

પુનઃ ઋદ્ધિસુંદરી બોલી-પ્રિયો ધન્ય છે અરિહંત અને મણુધરોને કે જેઓની સમીપે રહેલા જીવો અશુભ ભાવનાને તજે છે. આપણી સમીપે રહેનાર તે સુલોચન શ્રેણીનું ધર્મસંધનતો દૂર રહ્યું પણ ઉલટા પાપ પરિણામ અધિક થયા. જીવોની કર્મ પરિણતીજ વિચિત્ર છે. જે કર્મ પરિણતીના યોગે નિરિન્દ્રિય આપણને તીરદાન આપવાનો ઉપકાર કરનાર લોચનશ્રેણી જીવનસંદેહ તથા ધનહાનીને પ્રાપ્ત થયો.

એમ ભાવના ભાવતા તેઓને નિરૂપમ રૂપવાળા જોઈને ત્યાં આવેલ તટસ્થ ગ્રામનો અધિપતિ ચમત્કાર પામ્યો. મનમાં વિચારવા લાગ્યો કે-સૌમ્ય વદનવાળો અને ગદન સદૃશ રૂપવાળો આ પુરૂષ પ્રિયાની સાથે કાષ્ઠ પણ સ્થળેથી અત્રે આવેલો જણાય છે. જાણે કાંઈ દેવનો અવતાર હોય એવો તે જણાય છે. મારા દ્રવ્યને અનુસાર એ અભ્યાગત પુરૂષ રત્નનો ગૌરવ તથા બિહાર કરે. એમ વિચારી તેને બહુ માનથી બોલાવી આનંદ સહિત પોતાને આવાસે લઈ ગયો. પોતાના દ્રવ્યવડે ઉપચાર કરી તેને સ્વસ્થ ચિત્તવાળા બનાવ્યા અને સારી રીતે સત્કાર કર્યો. ત્યાં તેઓ સુખમાં દિવસ નિર્ગમન કરવા લાગ્યા.

હવે વહાણ બાગ્યા પાછી લોચનશ્રેણીને આ પાપી છે એમ ધારી જાણે સમુદ્રે ફેંકી દીધો હોય તેમ કાંઈક કાષ્ઠ હાથ આવ્યું મત્સોએ તેનું શરીર વિદારી નાખ્યું હતું તેથી મહા કષ્ટ પામતો તે શ્રેણી પેલા કાષ્ઠના યોગે સમુદ્રના તટે નીકળ્યો. આગતેમ જમતાં કાંઈ પક્ષીમાં ગયો. પણ ત્યાં અજ ન મળવાથી કુપિત થયેલો તે માંસ લુપ્ત થયો. જૂપ્યો માણસ શું ખાવાની ઈચ્છા ન કરે?

તે માંસના અજીર્ણથી તેના શરીરમાં વિકાર થયો. અસંત કષ્ટ ઉત્પન્ન કરનાર કાંઈ નીકળ્યો. ધર્મધાત કરીને જે માણસ મનોરથની સિદ્ધિ ઈચ્છે છે તે એવો દુઃખી થાય છે. જુઓ વિધિની રચના! જાણે પોતાની ઈચ્છા સફળ કરવાને અધાર પાપ કરી આનંદ માન્યો તેના આ હાલ થયા અને શુદ્ધ હૃદયવાળા તે દંપતી સમુદ્રમાં પડ્યા છતાં પણ સુખને પ્રાપ્ત થયા.

અન્યદા દુઃખે રીખતો લોચનશ્રેણી જળ માગવાને માટે જે આવાસમાં ધર્મશ્રેણી અને સુંદરી રહ્યા છે ત્યાં આવ્યો. સુંદરીએ રૂપથી તેને ઝોળાપ્યો.

૧૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

મનમાં દયા આવી—ધરમાં જઈ પતિને ખચર આપ્યા. તેણે પણ તરતજળ-હાર નીકળી માનપૂર્વક તેને બોલાવ્યો. અને કહ્યું કે—જગત્તા મનુષ્યને માર્ગના વૃક્ષની જેમ સુખ છાંયને આપનાર તારી આવી અવસ્યા કેમ થઈ? અથવા વિપત્તિનો મહાંત જનોતેજ હોય પણ લઘુને ન હોય. જેમ રાહુ ગ્રહણ સૂર્ય અને ચંદ્રનેજ થાય છે પણ નક્ષત્ર અને તારાગણને નથી થતું માટે હે સખો! ખેદ ન કરવો મનમાં વીરજ ધર. ઘણું દ્રવ્ય ખરચીને પણ હું તારો દેહ નિરોગી કરીશ. એવી રીતે આશ્વાસન આપીને તે ધર્મશ્રેષ્ઠીએ નાના પ્રકારના ઉપાય અને આપધાદિકથી તેનો એવી રીતે ઉપચાર કર્યો કે જેથી રોગની શાંતી થઈ. આહા! કેવી તેની સૌજન્યતા!

તે દંપતીનું એવું અસામાન્ય સૌજન્ય જોઈને લોચનશેઠ લક્ષ્મ પામ્યો મનમાં વિચારવા લાગ્યો કે—વિધાતાએ સજ્જન અને ચંદનને પરોપકારને માટેજ ઉત્પન્ન કર્યા છે. કારણ કે તેઓ પીડા કરનારના સંતાપને પણ ટાળનારા હોય છે. મેં પાપીએ નિર્દય થઈને એની સામે દુષ્ટ વ્યવસાય કર્યો અને એઓ દુઃખ એવો જે હું તેની સાથે આવા વિનયથી વર્ત્યા અને રૂડા પ્રકારે સેવા કરી. આ કરતાતો હું સમુદ્રમાં મૃત્યુ પામ્યો હોત તોજ રૂડું થાત. અથવા શુવતો હતો પણ આમની દ્રષ્ટિએ ન પડ્યો હોતતો સારું થાત. એમ લક્ષ્મણી વ્યાકુલ અંતઃકરણવાળો તે નીચું સુખ કરી બેઠો છે તેવામાં ધર્મવંત મુધર્મે શિષ્ટ ગિરાથી તેને પુછ્યું—હે સખો! કુટુંબના વિરહથી, ધનના નાશથી, વ્યાધીના સંભવથી અથવા બીજા એવા શું કારણથી તારા મનમાં દુઃખ થાય છે. હું સહાયકારી છું તો તને કુટુંબને મેલાપ થશે, ધનની પ્રાપ્તિ થશે અને વ્યાધિનો નાશ થશે. જેમ તારું મન સંતોષ પામશે તેમ કરીશ. શ્રીમન્મત્તુને વિષે શોપાર્થ ગયેલ સરોવર અને નદીઓ વરસાદથી ભરાયછેજ માટે કોઈ વખત કદ આવી પડે તો તેથી મુંઝવું નહિ, પોતાના કરેલા દુષ્કૃત્યથી દુઃખ પ્રાપ્ત થાયછે અને સકૃત્યથી સુખ પ્રાપ્ત થાય છે તો તેને વિષે જરાપણ ખેદ કે આનંદ ન કરવો. સુખના અર્થાં મનુષ્યોએ તો નિરંતર ધર્મનું સેવન કરવું અને અનંત જન્મમાં દુઃખનું કારણ એવા પાપને પરિહરવું.

તેવારે મુલોચને કહ્યું—મિત્ર! તારી સૌજન્યતા, તારી વાન્સસ્થતા અને તારું પરોપકારીપણુંતો અવર્ણ્ય છે. પરંતુ મેં પાપીએ તને સમુદ્રમાં ફેંકી દીધો હતો એ મારા હૃદયમાં શલ્યની જેમ ખટકે છે. એ પાપ બળતા

ક્રમળસેન.

૧૩

કાકડાની જેમ મારા મનને નિરંતર બાળ્યાં કરે છે. વળી મેં પાપીએ આ મહાસતીની ઉપર દુષ્ટ નજર કરી તેને સંતાપ પમાડ્યો તેનું ફળ તો મને આ જન્મમાં જ પ્રાપ્ત થયું. એવા પાપ કાર્ય કરનાર જે હું તેને પ્રેતપતિએ પણ ન આદર આપ્યો પરંતુ હું મિત્ર! તેં આદર આપીને મારી જે ઉપચાર્ય કરી છે તેનું વર્ણન થઈ શકે તેનું નથી. એ સાંભરવાથી એકતરફ મારા મનમાં આનંદ થાય છે અને બીજી તરફ પશ્ચાત્તાપરૂપ અગ્નિ વધારે પ્રજ્વલિત થાય છે.

એ પ્રમાણે વાત કરે છે તેવામાં ઋદ્ધિસુંદરી બોલી-તમે ધન્યછો કે પાપ કાર્યને માટે પશ્ચાત્તાપ કરો છો. કારણ કે પાપી પુરૂષો પાપ કરીને જ સંતાપ પામે છે. સંતાપ પુરૂષો કદી પાપ કરતા જ નથી અને કરે છે તો તેને માટે અત્યંત પશ્ચાત્તાપ કરે છે. અથવા એમાં તમારો દોષ નહોતો. એ સર્વે અસ્તતાની જ ચોટા હતી, આંધળો માણસ કૂવામાં પડે તેમાં કોને ઉપાલંબ દેવો માટે હું સત્પુરૂષ હવે એ અજ્ઞાન તણાવે, ઈંદ્રિયોને સંવરો, વિષની જેમ વિષય સમુદને હરો, હિતને આચરો અને અહિતનો ત્યાગ કરો. મહા વિષ ખાતું સારું, અગ્નિને વિષે પ્રવેશ કરવો સારો પણ ઈંદ્રિયોથી આ-કર્ષાઈ દુષ્ટિય કરવા સારા નથી. માતાંગ, મીન, જીમર, પતાંગ અને મૃગ એ સર્વે એક એક ઈંદ્રિયના દોષથી વધ બંધનને પામે છે તો પાંચે ઈંદ્રિયો એકત્ર થઈને બધાં પોતાનો દોર ચલાવે તે માણસ મૃત્યુ કેમ ન પામે. મૃગ તૃણા સરખા વિષાને જોઈને જીવ મૃગની જેમ દોડે છે અને તે ન પ્રાપ્ત થવાથી મૃત્યુ પામે છે. માટે જેમ બને તેમ ઈંદ્રિયોને કબજામાં રાખવી પણ પોતે તેને આધીન થઈ પાપકારી કાર્ય ન આચરવા.

એવા તેના ઉપદેશથી જેના આંતઃકરણમાં જ્ઞાન સ્પુરિત થયું છે એવો તે સુશોચનશેઠ બોલ્યો-હું સુંદરી! તું મારી જેન છો, તું મારી માતા છો, તું મારી ધર્માચાર્ય છો, માટે નિરંતર તારી આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તિશ.

પછી ઘણા દિવસ તેઓ ત્યાં એકત્ર રહ્યા પછી લોચનશ્રેણી પોતાનો અપરાધ વારંવાર ક્ષમાવીને પોતાના નગર તરફ ગયો અને સુધર્મશ્રેણી ન્યાયપૂર્વક અગણિત દ્રવ્ય ઉપાર્જન કરી પ્રિયા સહિત તામિલિ નગરીએ ગયો. ત્યાં ચિરકાળ પર્યંત કૃણાચાર પ્રમાણે તેઓએ આચરણ કર્યું અને સર્વસ્થાને પોતાની સૌમન્યતાની ધ્વજ ફરકાવી.

એવી રીતે મહા કષ્ટમાં આવ્યા છતાં પણ ઋદ્ધિસુંદરીએ પોતાનું

૧૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

શિયળ સાચવ્યું, દૂઃખના વખતમાં ધૈર્ય ધારણ કર્યું, નિરંતર ધર્મનું સેવન કર્યું અને જો દંપતિએ પોતાની ઉપર અપકાર કરનાર લોચનશ્રેણી ઉપર ઉપકાર કરી તેની અનેક પ્રકારે શુશ્રુષા કરી ધર્મ પ્રાપ્ત કર્યો. અન્ય જનોએ પણ તેવીજ રીતે આચરણ કરવું જેથી કલ્યાણનાં ભાગન થવાય.

અમરિ.

શ્રીવિક્રમકવિવિરચિતં.

નેમિદૂતમ્.

(સમશ્લોકી ભાષાંતર યુક્ત.)

(અનુસંધાન પુ. ૭ માના પાને ૧૯૦ થી.)

તસ્મિન્નુચ્યમનસિજરસાઃ પ્રાંશુ શાશ્વાવનામ્

વ્યાજાદાવિષ્કૃત કુચવલી નામિકાઞ્ચીકલાપાઃ ।

સંધાસ્યન્તે ત્વયિ મૃગદશસ્તાન્વિચિત્રાન્વિલાસા

સ્ત્રીણામાદ્યં પ્રણયવચનં વિભ્રમો હિ પ્રિયેષુ ॥ ૩૦ ॥

ત્યાં બાળાઓ મદન રસથી ઊંચી શાખા નગાવે,

તેનાં મિષે નિજ કુચવળી નાભિ કાંચી બતાવે;

તે તે સર્વે વિવિધ તમમાં જોડશે સદ્વિલાસ,

સ્ત્રીને પહેલું પ્રણયવચ જે વિભ્રમ પ્રિય પાસ.

૩૦

ત્વાં યાચે હં ન નયવિદુષાં કાપિ કાર્યે વિલંબો

ગંતવ્યા તે સપદિ નગરી સ્વા યતઃ સા ત્વદમ્બા ।

મુક્તાહારા સજલનયના ત્વદ્વિયોગાર્તિદીના

૩૦ તે કીડા પર્વતમાં મૃગાક્ષીઓ, કામદેવનો રસ ઊત્પન્ન થવાથી વૃક્ષોની ઊંચી શાખાને નગાવવાના મિષથી પોતાનાં રતન, વિવળી, નાભિ અને કટીમેખળાના કળાપને પ્રગટ કરી વિવિધ બતના વિલાસો તમારામાં જોડી દેશે. કારણ કે પોતાનાં પ્રિય તરફ જે વિલાસ બતાવે તે સ્ત્રીઓનું પ્રથમ પ્રણય વચન છે.

નેમિદ્વતમ.

૧૫

કાર્દર્યં યેન ત્યજતિ વિધિના સ ત્વયૈવોપપાદ્યઃ ॥૩૧॥

હું યાચું જે ન નયવિદને થાય કાર્યે વિલંબ,
જનવું વેગે નિજનગરીમાં આપને જ્યાં ત્વદંબઃ
ખાવું છોડી સજ્જ નયના ત્વદ્વિયોગીતિ દીન,
છોડે જેવા વિધિથી કૃશતા તે કરે આપ જિન. ૩૧

તસ્યા ધસ્તા દ્વિષમ પુલિનાં સ્વર્ણ રેશ્વામતીતો

માર્ગે દૃષ્ટા પુરમનુપમાં તાં ભવા ન્વામનસ્ય ।

ભુક્ત્વા લોકોપચય મર્વનિ નાકિના માગતાનાં

શેષૈઃ પુણ્યૈર્હૃતમિવ દિવઃ કાંતિમત્ત્વણ્ડમેકમ્. ॥ ૩૨ ॥

તેની નીચે વિષમપુલિના સ્વર્ણરેખા નદીને,
ઓળંગી વાગન તણી તમે દેખશો સત્પુરીને;
ભૂમિ આવ્યા જન ઊપચયો ભોગવી દેવદંડ,
જાણે તેનાં સુકૃતથી હર્યો સ્વર્ગનો એક ખંડ. ૩૨

યસ્યાં સાંદ્રોડનુપમચલિતો વેશ્મસુ સ્વેચ્છયૈવંમ્

મુષ્ણન્નજ્ઞાત્સુરત લુલિતા દુઙ્ગયન્તીં વિગાહ્ય ।

સ્વેદં તીરે વિદલિતપુટઃ સેવતે વારનારીં

વિપ્રાવાતઃ પ્રિયતમ ઇવ પ્રાર્થના ચાટુકારઃ ॥ ૩૩ ॥

૩૧ તમને હું યાચના કરું છું. કે નીતિજ માણસો કોઈ કાર્યમાં વિલંબ કરતા નથી. તેથી તમારે તત્કાળ પોતાની નગરીમાં જવું અને જ્યાં આહાર છોડી તમારા વિયોગની પીડાથી દીન થઈ સજ્જ નેત્રે રહેલા તમારી માતા જે ઊપાયથી કૃશતાને છોડી દે તે ઊપાય તમારે કરવો.

૩૨ તેની નીચે વિષમ કાંઠાવાળી સ્વર્ણરેખા નદીને ઓળંગી માર્ગમાં તમે વાગનજની તે અનુપમ પુરીને દેખશો. તે નગરી લોકાના ઊપચય (વૃદ્ધિ)ને ભોગવી પૃથ્વી ઊપર આવેલા દેવતાઓનાં આક્રીના પુણ્યોએ હરણ કરેલો જાણે સ્વર્ગનો એક કાંતિવાન ખંડ હોય તેમ રહેલી છે.

૩૩ જે નગરીમાં ઊજળામાં પેશી કાંઠાના પત્રપુટને વિદ્વિગત કરી

૧૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

જ્યાં ઘાટો થૈ અનુપમ ફરી ઊજ્જ્વલ મંદિરોમાં,
સંભોગથી લુલિત વપુનો સ્વેદ ચોરે સ્પૃહામાં;
તીરે પત્રો વિદગિત કરે સેવતો વાર નાસ્ત્ય,
સિપ્રા વાયુ પ્રિય તમ પઠે પ્રાર્થના ચાતુકાર.

૩૩

યત્ર સ્તંભાન્મરકતમયા ન્દેહલી વિદ્રુમાણાં

પ્રાસાદાગ્રં વિવિધમણિભિ નિર્મિતં વાસવેન ।

ભૂમિં મુક્તા પ્રકર રચિતાં હાસ્તિકં ચાપિ દૃષ્ટ્વા

સંલક્ષ્યંતે સલિલનિધયસ્તોયમાત્રાવશેષાઃ ॥ ૩૪ ॥

જ્યાં સ્તંભો છે મરકત તથા ઊંચરા વિદ્રુમોના,
પ્રાસાદાગ્રો વિવિધ મણિથી જ્યાં રચેલા હરિના;
ભૂમિં મુક્તાફળ થકી રચી હસ્તિઓનાં સમૂહ,
દેખી લાગે જલનિધિ બધા નીરમાત્રા વશેષ.

૩૪

અત્રાત્યુગ્રૈઃ કિલ મુનિવરો વામનઃ પ્રાક્તપોમિ

લંઘ્વા સિદ્ધિ નિશ્ચિલ ભુવન વ્યાપિના વિગ્રહેણ ।

ઈશં વામં ભુજગસદને પ્રાપય દાનવાના

મિત્યા ગન્તૂન્નમયતિ જનો યત્ર વન્ધૂ નભિઙ્ગઃ ॥ ૩૫ ॥

પૂર્વે આંહી મુનિવર અતિ વામન પ્રાક્તપેથી,
સિદ્ધિ પામી સકળભુવને વ્યાપતા વિગ્રહેથી;
રાખ્યો જશે ભુજગસદને દાનવોનાં પતિને,
એ રીતે જ્યાં જન ખુશિ કરે આવતા બાંધવોને.

૩૫

અનુપમ ગતિએ મંદિરોમાં સ્વેચ્છાથી ફરતો સિપ્રા નદીનો પવન; સંભો-
ગથી ખિન્ન થયેલા શરીરમાંથી પસીનો હરી પ્રાર્થના કરવામાં ખુશામત
કરનાર પ્રિયતમની પેઠે વારાંગનાને સેવે છે.

૩૪ જ્યાં મરકત ગણિના રચેલા સ્તંભને, પ્રવાણાના ઊંચરાને, ઇંદ્રે
વિવિધ મણિઓથી બનાવેલા મેહેલોના અગ્રભાગને મુક્તાફળોના જથ્થાએ
રચેલી ભૂમિને અને હાથીઓના સમૂહને જોઈને સમુદ્રે ફક્ત જળમાત્રથી
અવશેષ રહેલા જણાય છે.

૩૫ આ ઠેકાણે પૂર્વે અતિ ઊંચતપથી વામન મુનિએ સિદ્ધિ મેળવી
ભુવનમાં વ્યાપેલા પોતાના દેહથી દાનવોના પતિ (બળિ) ને સર્પના ગૃહરૂપ
પાતાળમાં પમાડેલો હતો. આવી રીતે જ્યાં જાણે તો માણસ પોતાને ઘેર
આવેલા અતિથિ બાંધુઓને રમાડી ખુશી કરે છે.

ગ્રાહકોને અગત્યની સૂચના.

લવાજમ વિગેરેની ટીકીટાવાળા કામળો હાલમાં ગેરવહે
ભય છે તેથી ટીકીટા મોકલવી નહીં. અને મોકલવી તો પોતાને
ભેખમે મોકલવી.

વર્તમાનસમાચાર.

હુશિયારપુરમાં પ્રતિષ્ઠા—શ્રી પંજબ દેશમાં હુશિયારપુર
નામે ગામ છે ત્યાંના નિવાસી ભાવડા અર્થાત્ ઓસવાળ જ્ઞાતિ
ના લાલા ગુજરમલ મેહરજાંદ શ્રીમન્ મુનીરાજ મહારાજ શ્રી
આત્મારામજી (આનંદ વિજયજી) ના ઉપદેશથી કુંઢકપણ્ડ છો-
ડી શ્રાવક થયેલા છે. તેમણે એક ઘણું સુંદર દેરાસર સુમારે
પોણા લાખ રૂપીઆ ખર્ચીને બંધાવેલું છે. તેના શિખર ઉપર
તથા કળસ ઉપર એટલું બધું તો સોતું ચડાવેલું છે કે તે આ-
ખા શહેરને સુસોભિત કરે છે અને દેરાસર ઘણું ઊંચું બાં-
ધેલ હોવાથી ઘણું દૂરથી દેખાવ આપે છે. તે દેરાસરમાં શ્રીવા-
સુપુજ્યજી મૂળનાયકજીની પ્રતિષ્ઠા ગયા માહ સુદી ૫ મે થઈ
છે. તે પ્રસંગ ઉપર સુમારે ૯૦ ગામના શ્રાવકોતું આવાગમન
થયું હતું અને વરઘોડામાં સુમારે ૫૦૦૦૦ માણસોનો મેળાવ-
ડો થયો હતો. તેની દખરેખ રાખવાને માટે અધિકારીઓ તર-
ફથી પોલીસ વિગેરેનો બંદાબસ્ત પણ બહુ સારો હતો. પ્રતિ-
ષ્ઠાના પ્રસંગમાં દેરાસરજીમાં ધી વિગેરેના ચડાવાના ઉપજ
સુમારે રૂ૧૨૦૦૦ ની થઈ છે. મહારાજશ્રીના વિહારથી આવા
આવા સુભ પ્રસંગો નિરંતર બન્યાજ કરે છે.

દીવમાં પ્રતિષ્ઠા—ગયા ફાલ્ગુન માસમાં શ્રી દીવમાં એક
દેરાસરજીમાં પ્રતિષ્ઠા થઈ છે. તે પ્રસંગે કુંઢીયા તથા લોકાઓ-
એ પણ પોતાનો દુરાગ્રહ છોડીને એ શુભ કાર્યમાં ભાગ લીધો
છે અને તેઓની અંદરથી પણ દેવ દ્રવ્યની વૃદ્ધિ સારી થઈ છે.
આત્માતુંહિત ઈચ્છનારાઓતું એજ કર્તવ્ય છે કે સત્યકાર્યમાં
સામેલ થવું.